

ความที่สุด

ที่ มท ๐๘๑๐.๖/ว ๒๐๓๒

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๓ เมษายน ๒๕๖๓

เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียกเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุคืนจากผู้สูงอายุที่รับบำนาญจากหน่วยงานของรัฐ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ด้วยกระทรวงมหาดไทยโดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งจากหลายจังหวัดขอหารือแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียกเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุคืนจากผู้สูงอายุที่รับบำนาญจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นผู้ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การดำเนินการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามหลักของกฎหมาย และวางแนวทางเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ โดยอาศัยอำนาจตามข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดแนวทางการเรียกเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุคืนจากผู้สูงอายุที่รับบำนาญจากหน่วยงานของรัฐ โดยเห็นว่ากรณีผู้สูงอายุเป็นผู้ได้รับเงินสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้รับเงินบำนาญ เบี้ยหวัด บำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ผู้ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำ รวมถึงผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ขาดคุณสมบัติ และมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๖ แห่งระเบียบดังกล่าว จึงไม่มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หากได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปโดยไม่มีสิทธิ จักเป็นการได้โดยปราศจากมูลอันจะอ้างกฎหมายได้และทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสียเปรียบ จึงเข้าลักษณะ ๔ ลาภมิควรได้ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทันที ตามข้อ ๑๔ วรรคสอง และข้อ ๑๖ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จากนั้นให้ดำเนินการเรียกคืนเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ดังนี้

๑. กรณีผู้สูงอายุที่รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปโดยไม่มีสิทธิ ประสงค์จะคืนเงินจำนวนดังกล่าวแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเต็มจำนวนในครั้งเดียว ให้ดำเนินการตามมาตรา ๔๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หากไม่ประสงค์คืนเงินดังกล่าวองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถฟ้องเรียกคืนเงินจากผู้รับเงินเกินสิทธิไป ภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรู้ว่าไม่มีสิทธิเรียกคืน

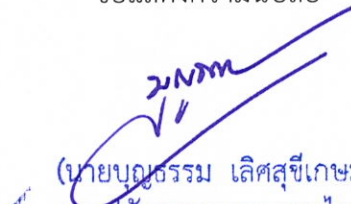
/ ๒. กรณีผู้สูงอายุ ...

๒. กรณีผู้สูงอายุที่รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปโดยไม่มีสิทธิ ประสงค์จะขอผ่อนชำระเงินจำนวนดังกล่าวแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระยะเวลาที่ได้ตกลงกัน ให้ดำเนินการตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับการผ่อนชำระหนี้ กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือทายาทได้รับเงินเกินสิทธิหรือได้รับเงินไปโดยไม่มีสิทธิ โดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ทำเป็นหนังสือรับสภาพหนี้และสัญญาผ่อนชำระหนี้ที่เป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างผู้สูงอายุที่รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปโดยไม่มีสิทธิหรือผู้แทนกับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. กรณีที่ผู้สูงอายุที่รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปโดยไม่มีสิทธิได้เสียชีวิตลง ทรัพย์สินทุกชนิด ตลอดทั้งสิทธิหน้าที่และความรับผิดชอบต่าง ๆ ย่อมตกทอดแก่ทายาท ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๙๙ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๑๖๐๐ ให้บังคับชำระหนี้อันเกิดจากลาภมิควรได้ดังกล่าวจากทายาทได้เพียงไม่เกินทรัพย์มรดกที่ทายาทนั้นได้รับไปตามมาตรา ๑๗๓๘ แห่งประมวลกฎหมายฉบับเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และแจ้งให้นายอำเภอทุกอำเภอทราบ รวมทั้งแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายบุญธรรม เลิศสุขีเกษม)
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและ
ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น

โทร. ๐-๒๒๕๑-๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๑ , ๔๑๓๒ โทรสาร ต่อ ๔๑๐๓

ผู้ประสานงาน นายภิเชก มีทอง โทรศัพท์ ๐๘๒-๖๕๑๒๕๔๙